

Szomorúság az elhunytak miatt

Az élők miatt szomorkodjatok, és ne azok után sírjatok, akiket az Úr elhívott, mert eljött az idejük. Tehát bele kell törődnötök az isteni akaratba, és az Úrban kell vigasztalódnotok. Mert Isten a Szeretet... Nem azért küld bánatot és szomorúságot, hogy szenvedjete, hanem a lelketek kedvéért küldi, ami a szenvedés által megérlelődik.

Így ha egy embert elveszítetek, aki nektek kedves és drága volt, a fájdalmatokat csökkenteni fogja, ha Jézus kereszten való szenvedésére és halálára gondoltok. Ti is vállatokra veszitek a szenvedést, ilymódon hordozzátok az Úrnak. Az Úr az emberiség miatt viselte el a szenvedést, ti azonban azért, aki szereteteket bírja, így ti ezt készségesen és az Úr iránti szeretetből viselitek el.

Ezért ne panaszkodjatok, és ne hívjátok a lelket vissza a Földre ha azt elhagyta, mert neki ütött a szabadulás órája, és minden földi nehézség eltűnik róla. És az legyen a vigasztalástok, hogy Isten szeretete végtelen, hogy az ő szeretete fejezi be az életet amikor az idő elérkezett, amikor őt magához hívja Birodalmába.

Az út a Földön nem volt könnyű, s most mikor a lélek megszabadul a Földtől, nektek nem szabad szomorkodnotok, mert a földi életet egy békével teli életre cseréli le az örökkévalóságban.

Ámen.